

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Năm ngày 24/03/2022.

*****

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 833

“GIÁO DỤC CỦA PHẬT PHÁP CÓ BA LẦN CHUYỂN PHÁP”

Giáo dục của Phật pháp có ba lần chuyển pháp. Đây là ba cách chuyển pháp, ba cách giáo dục mà Phật đã giáo dục chúng sanh.

1. **Thị chuyển:** “Thị” là khai thị, khai thị để chuyển pháp. Thị chuyển là chúng ta chỉ cần nghe lời khai thị thì đã ngộ.
2. **Khuyến chuyển:** Khuyến khích, khuyến tấn, nhắc nhở. Khuyến chuyển có nghĩa là phải khuyến nhủ, nhắc nhở, hết lòng hết dạ dạy bảo thì chúng ta mới tin.
3. **Chứng chuyển:** Chứng chuyển là làm ra những điều minh chứng, nêu ra những bằng chứng, đưa ra chứng cứ thì người ta mới tin. Thí dụ chúng ta được khuyến niệm Phật vãng sanh nhưng chúng ta nói rằng phải chỉ cho chúng ta thấy người vãng sanh thì chúng ta mới tin. Chắc chúng ta thuộc về hàng thứ ba này.

Nhưng có một hàng thứ tư nữa, đó là người căn tính ngu độn, nói gì cũng không nghe, bằng chứng gì cũng không tin. Hòa Thượng nói: “**Hạng người này không có duyên với Phật pháp, Phật pháp không thể độ được họ**”. Hạng người này không có duyên với Phật, Phật không thể độ được họ.

Hòa Thượng nói: “**Phật pháp thường nói: “Tam chuyển pháp luân, giáo huấn của Phật thông qua ba phương pháp giáo dục là thị chuyển, khuyến chuyển, chứng chuyển. Nếu dùng lời hiện đại mà nói thì đây là ba loại phương thức giáo huấn, ba lần chuyển pháp. Thứ nhất là thị chuyển. Thị chuyển là khai thị cho bạn, nhắc nhở, giảng giải, đem những đạo lý, sự thật nói rõ cho bạn nghe. Thị chuyển dành cho hàng thượng căn thượng trí. Người thượng đẳng căn tính vừa nghe thì liền khai ngộ, hoàn toàn tiếp nhận, không hoài nghi”**”.

Chúng ta không thuộc về hạng người căn tánh thượng đẳng. Chúng ta đã học hơn 800 chuyên đề, Hòa Thượng nhắc nhở ân cần từng phương diện trong khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế của chúng ta nhưng chúng ta vẫn y như cũ, vẫn chưa thấy ngộ. Chúng ta đã được khai thị nhưng vẫn không nghe ngay, không làm ngay. Chúng ta chỉ thấy là lạ, ngộ ngộ chứ chưa phải là “ngộ” của tự tánh.

Bậc thượng căn thượng trí chỉ cần nghe qua một câu, hoặc thậm chí họ sanh ra đời tuy không gặp Phật pháp nhưng chỉ cần nhìn thấy một chiếc lá vàng rơi hoặc một cảnh tượng vô thường nào đó thì họ đã

giác ngộ, đã nhận ra rồi. Thích Ca Mâu Ni Phật và Ngài Lục Tổ Huệ Năng là bậc thượng căn thượng trí, chỉ cần nghe qua một lần là ngộ.

Thích Ca Mâu Ni Phật khi còn là Thái Tử Tất Đạt Đa, Ngài sống ở trong cung vàng điện ngọc, không có bất cứ một cảnh vô thường nào diễn ra trước mắt. Đó là lệnh của Vua Cha Tịnh Phạn. Khi hoa chuẩn bị héo đã được thay hoa tươi mới, cung nữ chỉ cần gảy đàn không lưu loát thì cũng được thay. Đến khi Thái Tử Tất Đạt Đa đi dạo ra ngoài cửa thành, vừa nhìn thấy một người già, một người bệnh thì Ngài liền bưng tỉnh. Ngài Lục Tổ Huệ Năng xưa kia vốn một tiểu phu đốn củi, bán củi đổi gạo. Khi Ngài đi giao củi cho người khác, nghe thấy tiếng ông chủ nhà tụng Kinh, chỉ nghe một câu là Ngài bưng ngộ.

Chúng ta đã học hơn 800 đề tài Phật pháp rồi nhưng chỉ thấy “*ngộ ngộ*” chứ chưa ngộ gì cả vì phiền não vọng tưởng vẫn rầy đây, đối với Sinh – Lão – Bệnh – Tử vẫn chưa thấu đáo. Trong giai đoạn này, bệnh khổ, dịch bệnh triền miên, thiên tai bão lũ, một số nước đang chiến tranh, dân chúng lầm than. Chúng ta nhìn thấy cảnh chiến tranh tang tóc ở các nước trên thế giới thì nhớ lại cảnh đất nước ta thời trước, khi đó chiến tranh diễn ra cũng rất ác liệt. Thiên tai, nhân họa diễn ra rất tàn khốc. Thời xưa chúng ta đã lam lũ vất vả nên bây giờ có vất vả hơn cũng không sao. Họ quen sống sung sướng, đời sống giàu sang nên nếu một ngày bị mất điện, thiếu ăn thì họ cảm thấy rất khủng khiếp.

Học Phật pháp giúp chúng ta nhận thấy chân tướng sự thật của kiếp nhân sinh để khéo dụng tâm, khéo tu hành. Bài hôm trước, Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta học Phật thì điều trước tiên phải học giữ tâm của Phật, phải có được tâm của Phật, dưỡng tâm của Phật thường hằng trong ta. Điều thứ hai, học Phật thì chúng ta phải học được cách dụng tâm của Phật”***. Chúng ta học qua rất nhiều đề tài để học cách giữ tâm của Phật, học cách dụng tâm của Phật.

Hòa Thượng nói: ***“Có người thắc mắc: “Tại sao mình sinh ra đời không phải là thượng căn thượng trí, tại sao mình không sinh ra trong nhà giàu sang, là con của vương tôn quý tộc?”. Đây đều là do thiện căn, phước đức nhân duyên từ trong đời quá khứ”***. Ngài Ngộ Đạt Quốc sư không chỉ tu một đời mà trở thành Quốc sư. Ngài suốt mười đời tu hành nghiêm túc mới tạo ra được thiện căn sâu dày đến như vậy. Chúng ta tu hành, đời này tu còn chưa tốt, chắc là nhiều đời trước cũng tu hành chưa tốt, vậy thì làm sao có được quả thượng căn thượng trí!

Hòa Thượng nói: ***“Chuyển pháp thứ hai mà Phật đã làm là khuyến chuyển. Khuyến chuyển là phương pháp dành cho hàng trung căn. Người trung căn cần phải được khuyến nỡ, nhắc nhở, hết lòng hết dạ khuyến bảo, khích lệ. Họ giác ngộ rồi thì họ có thể tiếp nhận”***.

Chúng ta chưa chắc được lọt vào hàng trung căn này. Người trung căn khi được nhắc nhở, khuyến bảo thì nghe ngay và làm ngay. Người trung căn cũng có thiện căn, phước đức sâu dày. Chúng ta thấy ở thế gian có những người cả đời tạo ác đa đoan, nhưng khi vừa được tiếp nhận, vừa có người nhắc nhở là họ đã

bừng tỉnh, lập tức nghe theo lời dạy và làm theo ngay. Tưởng chừng họ không thể quay đầu nhưng khi vừa có người khuyên bảo, nhắc nhở là họ làm ngay. Họ làm một cách triệt để cho nên họ có thành tựu rất nhanh.

Hòa Thượng nói: **“Đối với hạng thứ ba là hạ căn thì Phật đã dùng cách chứng chuyển. Khuyên bảo, khích lệ họ nhưng họ vẫn không tiếp nhận thì phải lấy bằng chứng ra cho họ thấy, lúc đó họ mới chịu tin tưởng. Loại người này vẫn có thể cứu, vẫn có thể được độ”**.

May mắn là chúng ta ở hạng hạ căn chứ không rơi vào hạng thứ tư. Chúng ta may mắn, tuy nói không nghe nhưng khi được đưa ra bằng chứng có người làm được, chúng ta thấy được thì chúng ta tin tưởng. Vậy thì thiện căn của chúng ta cũng không nhỏ!

Hạng thứ tư là người căn tánh ám độn: Người căn tánh ám độn, bạn nói 10 lần, 100 lần nhưng họ vẫn chưa nghe. Trước khi làm người đến thế gian này, kiếp trước họ không phải là người mà là súc sanh, thậm chí còn là súc sanh tầng thấp cho nên căn tánh ám độn. Hòa Thượng nói: **“Phật tam năng và tam bất năng”**. Một trong **“tam bất năng”** là không thể độ người căn tánh ám độn, vì họ không tin nên không thể độ được. Họ hoàn toàn vô duyên với Phật pháp nên không thể tiếp nhận. Số người căn tánh ám độn rất nhiều.

Lần này chúng ta là **“hạ căn hạ trí”**. Nếu chúng ta không nỗ lực, không tinh tấn tu học thì những lần chuyển đổi sau sẽ thấp hơn lần này, lần sau trở thành căn tánh ám độn. Vậy thì cơ hội giải thoát, cơ hội sanh vào cảnh giới lành sẽ lại càng khó hơn.

Hòa Thượng nói: **“Người niệm Phật chúng ta ngay trong đời này có duyên ngộ gặp được pháp môn Tịnh Độ. Nếu người căn tánh lanh lợi thì ngay trong đời này nhất định vãng sanh, vãng sanh phẩm vị cao. Người trung căn cũng có thể được vãng sanh, sanh vào cõi Phạm Thánh Đẳng Cư”**.

Có ba bậc, chín phẩm vãng sanh là:

Hạ phẩm hạ sanh, hạ phẩm trung sanh, hạ phẩm thượng sanh.

Trung phẩm hạ sanh, trung phẩm trung sanh, trung phẩm thượng sanh.

Thượng phẩm hạ sanh, thượng phẩm trung sanh, thượng phẩm thượng sanh.

Hòa Thượng nói: **“Cho dù là chúng sanh hạ căn hạ trí nhưng khi lâm chung gặp được thiện tri thức, chí tâm sám hối, chỉ cần đề khởi được từ một đến mười câu Phật hiệu cũng có thể vãng sanh”**.

Hòa Thượng nhắc chúng ta: Cho dù là người hạ căn hạ trí nhưng chỉ cần một câu **“A Di Đà Phật”** niệm đến cùng cũng có thể vãng sanh. Chúng sanh hạ căn hạ trí, chúng sanh trong ác đạo dù không có một việc ác nào không làm nhưng khi lâm chung gặp được thiện tri thức, **“chí tâm sám hối”**, thật tâm sám hối, ăn năn hối cải đến tột cùng, dù cả đời tạo ác nhưng chỉ cần khởi được từ một đến mười câu Phật hiệu thì cũng có thể vãng sanh.

Việc này Ngài Oánh Kha đã làm ra biểu pháp cho chúng ta. Ngài cả một đời tu hành không giữ giới luật, không tinh nghiêm, phạm trai phá giới. Ngài biết mình chắc chắn đọa vào ác đạo nên sợ quá hỏi huynh đệ: “*Có cách nào cứu tôi không?*”. Huynh đệ trong chùa nói: “*Ông phải sám hối niệm Phật, thành tâm thành ý niệm Phật*”. Ngài Oánh Kha đóng cửa niệm Phật suốt ba ngày ba đêm, chí thành sám hối, cuối cùng vãng sanh.

Chúng ta hàng ngày thời khóa niệm Phật, nói vài câu xin lỗi thì cho rằng đó là sám hối. Phải nói bằng tận đáy lòng chứ đừng nói bằng những lời trên cửa miệng. Chúng ta biết tội nghiệp của mình sâu nặng thì phải ăn năn hối cải!

Hòa Thượng nói: “*Hiện tại là thời kỳ Mạt Pháp. Vì căn tánh ám độn của chúng sanh thời Mạt Pháp, nên Phật đặc biệt đem pháp môn Tịnh Độ giới thiệu cho chúng ta. Phật đem lý luận, phương pháp, cảnh giới của pháp môn này nói tường tận cho chúng ta. Chúng ta nghe rồi tin tưởng, vậy thì chúng ta được cứu. Rất nhiều người không tin, không tiếp nhận, vậy thì không có cách gì để cứu họ. Tuy chúng ta sanh vào thời Mạt Pháp, là chúng sanh hạ căn hạ trí nhưng gặp được pháp môn Tịnh Độ - pháp môn có thể cứu giúp chúng ta không phải luân hồi. Tuy chúng ta là hạ căn hạ trí, sinh vào thời Mạt Pháp nhưng phước đức nhân duyên của chúng ta không nhỏ*”.

Có những người sanh vào thời Chánh Pháp nhưng không gặp pháp môn Tịnh Độ, hoặc gặp nhưng họ không tin. Lúc Phật nói pháp môn Tịnh Độ, có 40.000 Bồ Tát xung quanh đứng dậy bỏ đi. Vậy thì họ ở trong thời kỳ Chánh Pháp nhưng không có được may mắn như chúng ta. Không biết là có phải chúng ta là những Bồ Tát đứng dậy bỏ đi thời đó, bây giờ chúng ta làm lại từ đầu hay không? Chúng ta phải có phước đức nhân duyên nhiều thì mới có thân người tròn đầy, gặp được Phật pháp, gặp được Hòa Thượng - vị Thầy cả đời tu hành chuẩn mực. Hòa Thượng Tịnh Không đã truyền dạy cho chúng ta pháp môn Tịnh Độ mà Ngài được truyền thừa từ Tổ Ấn Quang đến Ngài Lý Bình Nam, rồi đến Hòa Thượng. Chúng ta có sự truyền thừa tiếp nối rất rõ ràng, vậy thì phước đức nhân duyên của chúng ta không nhỏ!

Có nhiều người gặp Phật pháp nhưng không phải là Chánh pháp. Họ bài bác pháp môn Tịnh Độ, bài bác Thế giới Tây Phương Cực Lạc. Họ cho rằng không có Tây Phương Cực Lạc, họ không tin Phật A Di Đà, không thờ Phật A Di Đà nhưng họ thờ Tượng Quán Thế Âm Bồ Tát. Họ tu hành chưa tốt mà còn có tâm phi báng, bài xích như vậy thì nhân quả này làm sao gánh cho nổi!

Tuy chúng ta là hạ căn hạ trí, sinh vào thời kỳ Mạt Pháp nhưng chúng ta có phước đức, nhân duyên to lớn, may mắn có vị Thầy tu hành chuẩn mực truyền dạy cho chúng ta. Hòa Thượng nói và làm như nhất, cả một đời chuyên tu, chuyên hoằng Tịnh Độ. Trong hơn 800 đề tài chúng ta đã học, không bài nào Hòa Thượng không nhắc chúng ta dẹp trừ, đoạn dứt danh lợi. Hòa Thượng nói: “*Tài sắc danh thực thù, địa ngục ngũ điều căn*”. Năm thứ này là căn gốc của địa ngục, nếu bạn không đoạn trừ, bạn dính vào thứ nào thì thứ đó sẽ đưa bạn vào địa ngục.

Có những người dạy người ta niệm Phật nhưng bản thân người dạy lại không tin pháp môn niệm Phật, bí mật tu pháp khác. Rất nhiều học trò bị họ lừa. Nếu chúng ta gặp phải người Thầy như vậy thì cuộc đời chúng ta còn may mắn không? Chúng ta may mắn gặp Hòa Thượng Tịnh Không. Hòa Thượng nói: **“Tánh Phật là Chân Thành. Tâm Phật là Chân Thành, Thanh Tịnh, Từ Bi”**. Ngài cả đời chuyên tu, chuyên hoằng Tịnh Độ, thông tông thông giáo, giảng tất cả tôn giáo nhưng Ngài chỉ niệm Phật.

Hòa Thượng nói: **“Cả một đời của tôi là một mảng chân thành”**. Ngài nói sao làm vậy, làm đúng những gì mình nói, nói đúng những gì mình đã làm. Trong thời kỳ Mạt Pháp này mà có người tu hành cả đời **“tam bất quản”**: **“Không quản tiền, không quản việc, không quản người”**. Việc này rất ít người làm được! Hòa Thượng nói: **“Mấy mươi năm rồi tôi không cầm đến tiền”**. Người tu hành như vậy mà vẫn bị người ta chỉ trích, nói xấu. Chúng ta nghe được những lời dạy của Ngài, từng câu từng chữ rất thiết thực.

Chúng ta đời này tuy không sanh vào thời kỳ Chánh Pháp mà sinh vào thời kỳ Mạt Pháp, tuy căn tính hạ căn nhưng chúng ta gặp được Phật pháp chân chánh. Tôi dám nói đây là Phật pháp chân chánh vì rõ ràng trong hơn 800 đề tài mà chúng ta đã học, Hòa Thượng nhắc nhở chúng ta hết sức kỹ lưỡng trong mọi phương diện, từ trong khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế của chúng ta cho đến sự dụng tâm tu hành. Làm chúng sanh hạ căn hạ trí như chúng ta hiện tại thật là rất có phước! Tôi có thể nói rằng: **“Tôi rất hài lòng khi sinh ra trong thời kỳ Mạt Pháp, tuy là hạ căn hạ trí nhưng tôi gặp được pháp môn Tịnh Độ, gặp được Hòa Thượng”**. Nếu chúng ta làm đúng như Ngài dạy thì ngay đời này nhất định có kết quả tốt!

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!

Chúng con chân thành cảm ơn!